

vilde have givet Anledning til en mere principiel Debat om Samfundets Stilling overfor saadanne Sammenslutninger. Men det er jo af særlige Grunde, det er udgaaet; derfor skal jeg ogsaa afholde mig fra at berøre dette Forslag.

Da vi i Fjor debatterede dette Spørgsmaal, blev der særlig fra Venstres Side gjort stærke Indsigelser mod det Lovforslag, der da var fremsat af Regeringen. Jeg forstaaar nu ikke, at det ærede Medlem Hr. Kragh ivrede saa stærkt imod det Forslag, der da forelaa, thi det er jo en Kendtgøring, at det Spørgsmaal, vi her beskæftiger os med, i det store og hele er Genstand for Overvejelse, Undersøgelse og Drøftelse i de fleste civiliserede Stater, baade fra Regeringernes og Rigsdagenes Side, og det er kun ganske naturligt, at vi ogsaa har det til Behandling herhjemme, hvor Priserne har været lige saa høje og højere end i de fleste andre Lande.

Med det Lovforslag, Regeringen har fremsat i Aar, følger en Række meget interessante Bilag, som giver Oplysning om, hvorledes man ser paa dette Spørgsmaal i adskillige andre Lande. Det gælder saaledes Norge, hvor man i Aar ved kongelig Resolution har udstedt Forbud imod uden Samtykke af Statens Prisdirektorat at fastsætte bindende Mindstepriser samt mod Anvendelse af Tvangsforanstaltninger og Trusler mod erhvervsdrivende i Anledning af Beregning af Priser, der ligger under branchemæssige Prisnoteringer. I Sverige har man den 1. Juli 1925 faaet en Lov i Kraft, hvorefter Handel, Bank-, Forsikrings- og Transportvirksomhed kan sættes under Undersøgelse i et særligt Udvalg. I England har en Kommission afgivet Betænkning i Sommer, og efter at den har foretaget en Række Undersøgelser og konstateret, at de handlende indenfor visse Brancher holder Priser paa saadanne Varer, som særligt hører under Levnedsmiddelbranchen, høje, har den foreslaet nedsat et Udvalg, som skal følge og overveje disse Spørgsmaal. Endelig har det franske Deputeretkammer til Behandling et Forslag, der i alt væsentligt er i Overensstemmelse med det, som nu er forelagt af Regeringen her, idet det bevæger sig paa det samme Omraade. Forslaget rammer handlende, som har taget en urimelig Pris for Levnedsmidler og Artikler, der hører til de almindelige Fornødenheder, og Raamaterialer til saadanne. Der fastsættes Straf for en saadan Optræden fra de handlendes Side, og desuden indeholder Forslaget forskellige andre Bestemmelser. Altsaa i disse Lande har man dels gennemført, dels behandler man Forslag, som gaar i selv samme Retning

som det foreliggende Lovforslag, og jeg tør derfor sige, at dette Spørgsmaal interesserer næsten alle Vegne.

Det ene af de to Lovforslag, som Regeringen har fremsat, er ganske kort og gaar ud paa at ophæve § 13 i Loven om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse. Læser man det andet Lovforslag, Forslag til Lov om uretmæssige Prisaftaler m. v., vil man se, at Regeringen har taget Hensyn til en Del af de Indvendinger, der fremkom i Fjor fra det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Kragh, og det forekommer mig, at saaledes som Lovforslagets §§ 1 og 2 nu fremtræder — og det er jo dem, der danner Kærnepunktet i Lovforslaget —, er det i høj Grad anbefalelsesværdigt, og dets Gennemførelse vil sikkert faa stor Betydning.

I § 1 bestemmes det, at kollektive Aftaler, som tilsigter en Konkurrencebegrænsning paa det danske Marked med det Formaal at forhøje Priserne for Livstornødenheder og andre lignende Varer, er forbudt. Saadanne Aftaler bliver i Henhold til § 8 straffet med Bøder. I § 2 forbydes det at udnytte Konjunkturer og Afsætningsforhold til ved Afsætning paa det danske Marked at beregne sig en Pris, der staar i aabenbart Misforhold til Genstandenes Fremstillingsomkostninger, og dette Forhold rammes ligeledes med Bøder efter § 8. Med andre Ord, § 1 tager særlig Sigte paa kollektive Aftaler, medens § 2 omhandler ganske urimelige Priser, saadanne Priser, der vel nærmest kan karakteriseres som Aager.

Venstre har indbragt et Lovforslag her i Tinget, som er til Behandling samtidig. Dette Lovforslags § 1 omhandler ogsaa kollektive Aftaler, men disse forbydes ikke. Lovforslagets § 1 gaar kun ud paa, at disse Aftaler skal være ugyldige, og at der ikke under nogen som helst Form kan tillægges dem Retsvirkning ved Domstolene. Men selvfølgelig, naar de ikke er forbudt, foreslaas der i dette Lovforslag helle ikke nogen Straffebestemmelse for dem. Jeg maa mene, at denne Affattelse i Venstres Lovforslag ikke kan være tilfredsstillende; thi selv om man erklærer, at saadanne Aftaler om at sælge Varer til en bestemt Pris skal være ugyldige, faar det ikke nogen overdreven stor Betydning, da det som Regel drejer sig om at skaffe de handlende en større Fortjeneste ved at overholde disse Aftaler. Hvis Forholdet var det, at man ved at bryde Aftalerne kunde tjene Penge, saa kunde Bestemmelsen maaske nok faa nogen Betydning, men saadan som den nu er formet, er den ganske virkningsløs. Jeg